

Introit: ***A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále. Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.*** (Matouš 7, 24-27)

Píseň 187

Modlitba

Čtení: Genesis 6, 5-22

Píseň 403

Text kázání: 1. Korintským 3, 11-15

Milí přátelé, bratři a sestry,

ty dva dnešní texty mají jednoho společného jmenovatele. A tím je záchrana. Záchrana, které je možné dosáhnout pouze tehdy, když se postupuje podle předem daných instrukcí.

Záchranáři dnešní doby by řekli, že k záchranné akci větších rozměrů je potřeba mít vytvořený traumatický plán, ve zkratce **traumaplán**. Co to je? Je to vlastně takový návod, jak postupovat v případě, když je někde nějaké hromadné neštěstí. Traumatický plán se spouští vlastně ve chvíli, kdy je na životě ohroženo více jak 10 lidí. V té chvíli záchranné složky aktivují okolní nemocnice, aby se připravily na větší příjem zraněných. Pro představu si můžeme vzpomenout na výbuch plynu v panelovém domě ve Frenštátě, anebo na vlakové neštěstí, kdy spadl most na rychlík ve Studénce. **Traumaplán** se spouští také např. při hromadných haváriích na dálnici apod. **Traumaplán** vlastně slouží k tomu, aby v takové podobné krizové situaci bylo zachráněno co nejvíce lidí ohrožených na životě. A postupovat podle traumatického plánu znamená zachraňovat lidi co nejrychleji a nejefektivněji. Víme přece, že často je to boj o čas. Každá sekunda může hrát velkou roli k záchraně lidského života.

Podobné je to ovšem i v případě záchranu lidského života pro věčnost. Bůh pro nás všechny vlastně také vytvořil takový **traumaplán, abychom byli zachráněni k věčnému životu a unikli tak smrti věčné**. Role Záchranáře se ujal Bůh sám ve svém Synu, Pánu Ježíši Kristu. Pán Ježíš dělal vše pro to, aby se na Něm naplnilo Písmo. A tak **podle Písem za nás zemřel, ale i vstal**. Pán Ježíš je vlastně takový ten záchranář, co sám sebe obětuje, aby druzí unikli záhubě. Nicméně když si představíte hasiče, který vám říká, kterým směrem máte utíkat a co máte udělat, abyste byli zachráněni, tak Pán Ježíš nám také říká, co máme udělat, abychom byli zachráněni k životu věčnému a unikli tak plamenům doslova pekelným. A ta instrukce našeho Zachránce zní: **Věř v Ježíše Krista jako svého Zachránce a Spasitele a učiň Ho v modlitbě Pánem nad svým životem**. Učiním-li ovšem Krista Pánem nad svým životem, pak si ale také nemohu dělat jen tak, co chci já.

Slova apoštola Pavla v listu Korintským nám ale ukazují, že jako křesťané si svůj život někdy stavíme podle našich představ a pak to také tak dopadá. Ale pojďme po pořádku. Pavel říká, že **nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus**. Jinými slovy na Božím soudu obstojí pouze ten, který ukotvil svůj život v Ježíši Kristu. Ten, který se Kristu odevzdal a který mu důvěřuje jako svému jedinému Zachránce pro život věčný. O těch, kteří staví svůj život na jiném základě, na jiném náboženství, na jiné víře, na různých jistotách z tohoto světa, nebo důvěřují jen sami sobě, o těch zde vlastně Pavel ani nemluví. Na jiných biblických místech je o nich napsáno, že před Bohem neobstojí. A proto je Kristus pro nás tak důležitý! A tak na tom přečteném místě v dopisu do Korintu se Pavel zaměřuje už pouze na křesťany. Tedy na ty, kteří svůj život začali stavět na víře v Ježíše Krista. Pavel ale poukazuje na to, že by nemělo zůstat jaksi jen u toho základu. Ale že je potřeba svůj život v Kristu nejen upevňovat, ale také rozvíjet. To jak své životy žijí různí křesťané, připodobňuje Pavel k stavění díla z různých materiálů: **Zda někdo na tomto základu (tedy na Kristu) staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka**. Co si pod těmi jednotlivými materiály můžeme představit? **Zlato, stříbro a drahé kamení**, to je něco, co je velmi vzácné a cenné. Co nelze jen tak získat. Co je potřeba hledat. Co dá práci a námahu vydobýt ze země. Dalo by se to přirovnat k prohlubování svého vztahu s Bohem. Hlubší hledání a poznávání Boha i Jeho království. V Bibli je zlato obrazem něčeho drahocenného a ryzího, co má trvalou hodnotu. K nejčistšímu zlatu je pak u Joba přirovnán sám Bůh. A také ke stříbru. Líbí se mi výzva v knize Jób 22,24-25: **Odlož do prachu svá zlatá zrnka, mezi potoční skaliska ofírské zlato. Pak bude Všemocný sám tvým zlatem, bude ti hromadou stříbra**. Jinými slovy tím říká, že to co je ti tak cenné, to za čím se tak honíš, není nic proti tomu, když poznáš Boha a když Ho budeš následovat. A co se týče těch drahých kamení? Ty vznikají ve velmi těžkém tlaku. Můžeme si pod nimi představit skutky vykonané k Boží slávě. Ale také věrnost, vytrvalost, obětavost, ochota, láska z čistého srdce, a taky těžká služba pro Boží království. Co si ale můžeme představit pod těmi rychle hořícími materiály? **Dřevo, tráva, sláma**. Materiály snadněji a rychleji dostupné. Můžeme za tím vidět např. vlažné, povrchní křesťanství. Kdy

se málo modlíme, když nebojujeme na modlitbách za druhé, když nemáme o druhé zájem, když myslíme jen na sebe, anebo když si Písmo svaté vykládáme tak, jak nám to pasuje. Když nebereme Boží Slovo vážně a děláme si to křesťanství tak nějak po svém. Jak to pak asi může dopadnout?

Dovedete si, milí přátelé, představit, jak by asi dopadl Noe a jeho rodina, kdyby nepostupoval přesně podle Božích instrukcí? První věc je, že **Noe u Boha našel milost**. Jak? Poctivě a tehdy zřejmě jako jediný na světě Boha hledal, hledal Jeho tvář a doptával se Boha na Jeho vůli. To byl pro Noeho první předpoklad k záchraně. Modlitba. Skrze ní uměl naslouchat Bohu a díky tomu porozuměl, co je potřeba udělat. **Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou**. Dovedete si představit, bratři a sestry, jak by to dopadlo, kdyby zde v tomto případě měl Noe namakané ego a byl např. líný a řekl by si. Udělám to podle sebe. Na co goferové dřevo, když mám po ruce jiné a levnější? A možná by stačilo to vysmolit smolou jen z venku, ne? Vevnitř bychom se pak ulepili. Mám na to prostě svůj názor! Jak by to asi dopadlo, kdyby takto přemýšlel a jednal podle sebe? Vydržela by archa ty dlouhé dny potopy? Zcela jistě ne! Noe ale postupoval přesně podle toho, jaký mu Bůh nachystal **traumaplán**. Udělal archu podle daných rozměrů, podle správných postupů. Bůh mu dal také instrukce jaká zvířata a v jakém počtu vzít. Také aby si udělal zásoby různé potravy k přežití. A co jsme četli na konci? **Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal**. Ta absolutní poslušnost se Noemu vyplatila.

Tak jsem přemýšlel, jestli bych já v té době obstál. Zda bych to udělal přesně podle těch instrukcí. Myslím, že neobstál. Takovou zkouškou bylo pro mě kdysi skládání nábytku. Dneska se nábytek prodává většinou rozložený. Taková stavebnice pro chlapy. Co je ale důležité, že k nábytku dostanete podrobný plán, jak postupovat, máte tam přesný počet šroubků, kolíků. Už jste takový nábytek montovali? A jak to dopadlo? Já vždycky když se podívám na ten plánek, tak mi přijde moc složitý a chci to dělat podle sebe. Však chytrý jsem dost, ne? No, nejednou se mi stalo, že jsem to musel pak rozmontovat a dělat to nakonec správně podle toho postupu. Když jsem to totiž dělal podle sebe, tak jsem narazil. Najednou jsem nemohl spojit díly, které bylo potřeba spojit nejprve a pak na to navazovali ty další. Takto přesně je to ale přece v mnoha jiných oblastech. Žena když plete svetr, nebo šije šaty, ví, jak má postupovat, aby to dobře dopadlo. Zedník by měl vědět, co je to pravý úhel, vodováha atd.

Hodně složitým plánkem se nám ale může zdát Písmo svaté. Jak stavět svůj život, abych obstál před Bohem? Základ bychom tedy měli rozpoznat mezi těmi jednotlivými díly. A neměli bychom začít stavět od střechy, ale od základu. **Nicméně znát z Bible jenom něco, nebo jí vůbec nečíst a nerozjímat nad Božím slovem, znamená tak nějak skládat a stavět svůj život podle sebe, podle svých „zkušeností“, podle svého názoru, pocitu, nebo intuice**. V historii církve bylo vždycky mnoho různých pohledů na některé problémy života. Některé vznikaly z nepochopení, z neznalosti Písma, nebo z různého přístupu k Písmu. **Dnes o tom slyšíme také. „Jsou různé přístupy k Písmu.“** Jedni v něm vidí Boží slovo, druzí nikoliv. Jedni ho vykládají tak, druzí zase onak. Jedni berou Bibli doslova a jednají podle ní doslova, možná v některých nepodstatných věcech až radikálně a extrémně, a druzí nemají problém říci, že dnes je to už tak nějak jinak i v těch věcech podstatnější. Bible se může zdát jako složitý plánek. Ano, potřebujeme k tomu světlo Ducha svatého. Proto ji máme číst s modlitbou. A společně se také biblicky vzdělávat a nad Bibli se sdílet. Naslouchat si navzájem. Nicméně chceme-li stavět z dobrého materiálu a také žít srovnaný, vyřešený a smířený život, vždy je dobré se držet těch důležitých věcí z Bible. Tam máme jasné instrukce, jak postupovat, jak žít, jak věřit. A tak není jistě špatně, když se budeme držet Písma a toho, co v něm je psané. Jak se říká, **co je psané, to je dané**. Příkladem nám může být právě Noe. **Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal**.

Na druhou stranu je velmi úlevné, že my dnes už nemusíme stavět archu. Asi by to bylo velmi stresující, kdyby člověk věděl, že nesmí nic opomenout, jinak nepřežijeme. Místo strachu a stresu tak můžeme skrze víru přijmout od Ježíše jeho pokoj. Pokoj pramenící z toho, že skrze víru v Ježíše Krista jsme již zachráněni. Asi vnímáme, že nejsme dokonalí a že v mnohém bychom před Bohem neobstáli. A možná mnohá naše díla i shoří. Radostné a ulevující ovšem je, co v Písmu čteme: **Oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm**. Usilujme tedy, bratři a sestry, aby nám toho co nejméně shořelo v Božím přečišťujícím ohni, ovšem pokud shoří i tak se neděste! Je zde psáno, tedy pokud věříte v Ježíše Krista, že budete zachráněni. To nám z Bible zní, myslím, velmi zřetelně. Amen. Modlitba Píseň 420

Slovo posláni: I čáp na nebi zná svůj čas, hrdlička, vlaštovka a jeřáb dodržují čas svého přiletu, ale můj lid nezná Hospodinovy řady. Jak můžete říkat: „Jsme moudří, my máme Hospodinův zákon“? Ano, jenže jej falšuje falešné rydlo písařů. Jeremjáš 8, 7-8 (Kéž tomu tak u vás tedy není a zůstanete ryzí!)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

